

Thomas Have: Igennem de senere år har man ofte været vidne til, at medlemmer af forskellige kommunale råd har måttet anmode om tilladelse til at blive fritaget for deres hverv, og i mange tilfælde har det været på grund af økonomiske forhold. I de fleste tilfælde har det ikke været muligt for de kommunale råd at yde erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til de pågældende medlemmer. Jeg kan bl. a. af den grund anbefale det af indenrigsministeren fremsatte forslag til ændring af lov om kommunernes styrelse.

Lovforslaget giver adgang til at yde medlemmer af de kommunale råd erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ud over det de pågældende medlemmer tilkommende diætbet. Der kan dog i alt pr. dag højst udbetales et beløb svarende til 3 gange det af ministeren fastsatte diætbet for møder, som ikke varer ud over 4 timer. Det vil altså sige, at det maksimale erstatningsbeløb efter forhøjelsen af grundbeløbet til de 14 kr. herefter vil kunne andrage 256 kr. For andre kommunalbestyrelsesmedlemmer vil det dobbelte diætbet stadig være det maksimale beløb, der kan oppebæres for varetagelse af kommunale hverv, som beslaglægger mere end 4 timer i tiden imellem kl. 7 og kl. 18.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget på mit partis vegne.

Poul Schlüter: Det konservative folkeparti vil gerne medvirke til at løse det problem, lovforslaget tager sigte på at løse, og vi vil stille os velvilligt under udvalgsforhandlingen. Det er ganske oplagt, at vi har brug for en tidssvarende ordning med tilstrækkelig godtgørelse for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med kommunalbestyrelseshverv.

Der opstår nok nogle særlige problemer, således som lovforslaget er formuleret. Jeg tænker f. eks. på, at lovforslaget bruger udtrykket, at man skal „dokumentere“ sin tabte arbejdsfortjeneste. Det kan ofte være svært, f. eks. for en selvstændig håndværks-

mester eller for en dyrlæge eller en revisor, for ikke at sige for en bilsælger. Bilsælgeren går tabt af nogle arbejdstimer, men han kan have vanskeligt ved at dokumentere, at han i den arbejdstid, som her er lagt på kommunens alter, nok ville have solgt en vogn, eller hvad det nu drejer sig om. Det er en ting, vi nok skal se på under udvalgsforhandlingen.

Der kan være et andet problem, som ligger i, at efter lovforslaget begrænses muligheden for at yde erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til møder, som ligger i tidsrummet kl. 7 til kl. 18. Er der tale om f. eks. en skifteholdsarbejder eller en tjener eller en servitrice — man kunne nævne mange, mange andre grupper — så kan det være utilfredsstillende, at det på forhånd er fuldstændig udelukket at yde erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til de pågældende, som har, hvad der kan kaldes skifteholdsarbejde.

Jeg vil gerne sige generelt, at vi har jo oplevet den udvikling i de senere år, at det er blevet stadig færre selvstændige og også stadig færre funktionærer og stadig færre arbejdere, som får sæde i kommunalbestyrelserne. Vi har oplevet en tilsvarende udvikling omkring folketingets sammensætning. Der er formentlig i dag væsentlig flere offentligt ansatte, som er medlemmer af folketinget, end nogen sinde før, og jeg ved, at noget lignende gør sig gældende i kommunalbestyrelserne. Det er naturligvis en kedelig udvikling, for det medfører, at kommunalbestyrelserne ikke længere er et ægte spejl af den danske befolknings sammensætning. I mange kommunalbestyrelser har vi set, at det bliver mere og mere almindeligt, at et stort tal af kommunens egne tjenestemænd går — eller jeg havde nær sagt: må gå — ind i kommunalbestyrelsen, for der er ikke så mange andre, som vil påtage sig hvervet. Det er en uhyre ulykkelig udvikling, som vi må gøre noget for at komme væk fra. Lovforslaget vil måske kunne bidrage noget dertil.

Siden disse problemer er til forhandling i dag, vil jeg gerne nævne en anden side af sagen. Både når vi tilrettelægger den kom-